

Ilusat Jõuluaja jätku kõigile lugejatele ja kuulajatele!

Elektrikarjane

PÜHA PEREKONNA PÜHA

(Esimene lugemine Si 3:2-6.12-14)

Lugemine Siiraki tarkuseraamatust:

Issand austab isa tema laste kaudu ja kinnitab ema õigust oma poegade üle. Kes austab isa, teeb heaks oma patu, kes peab lugu emast, kogub endale varandust. Kes isa austab, sellel on hea meel oma lastest; siis kui ta palvetab, võetakse tema palve kuulda. Kes austab oma isa, selle elu on pikk, ja kes Issanda sõna kuulab, selle ema on rahul. Mu poeg, kanna hoolt oma isa eest siis, kui ta vanaks jääb, ja ära kurvasta teda ta eluajal. Ole temaga kannatlik, kui tema aru jääb nõdraks, ja ära pilka teda, kui sina oled täies väes. Sest halastus isa vastu ei unune ja loeb sulle patuohvri eest. See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 128:1-2. 3. 4-5. R: 1)

R: Õnnis on see, kes käib Issanda teedel.

Õnnis on inimene, kel on aukartust Issanda vastu,
kes käib Issanda teedel.

Su oma kätetöö toidab sind,
sa oled õnnis ja su käsi käib hästi.

R:

Sinu naine on nagu viljakas viinapuu,
su kodutares,
Sinu lapsed on nagu õlipuu võsud
ümber su laua.

R:

Jah, nii õnnistatakse inimest,
kel on aukartust Issanda vastu.
Issand õnnistagu sind Siionist
ja sa näed Jeruusalemma head põlve kogu oma eluaja.

R:

(Teine lugemine Kl 3:12-21)

Lugemine püha apostel Pauluse kirjast koloslastele:

Vennad, rõivastuge nagu armastatud pühad ja Jumala äravalitud südamliku kaastunde, lahkuse, leplikkuse, tasaduse ja kannatlikkusega. Taluge üksteist ja andke üksteisele andeks, kui ühel on teisele midagi ette heita. Nii nagu Issand on teile andeks andnud, nõnda tehke teiegi. Aga üle kõige olgu armastus, sest selles on ühtsus ja täiuslikkus. Valitsegu teie meelte üle Kristuse rahu, sest selles te olete kutsutud nagu ühe ihu liikmed. Kristuse sõna elagu teie keskel kõiges oma rikkuses. Manitsege ja õpetage üksteist kõige tarkusega, lauldes psalme, hümne ja vaimulikke laule, nii nagu Vaim annab, sest teie olete Jumala armu all. Ja kõik, mida te teete, olgu tehtud Issanda Jeesuse nimel, tänades tema läbi Jumalat Isa. Naised, seadke end meeste tahte järgi, nagu on sünnis Issandas. Mehed, armastage oma naise ja ärge olge nende vastu karmid. Lapsed, olge oma vanemaile kõiges kuulekad, sest see on Issandale meelepärane. Isad, ärge kiusake oma lapsi taga, et nad ei kaotaks julgust. See on Jumala Sõna.

Salm enne Evangeeliumi Kl 3:15a.16a

Halleluuja. Valitsegu teie meelte üle Kristuse rahu,
Kristuse sõna elagu teie keskel kõiges oma rikkuses. Halleluuja

Mt 2:13-15.19-23

Lugemine püha Matteuse evangeeliumist

Kui tähetargad olid lahkunud, vaata, siis ilmus Issanda ingel Joosepile unenäos ja ütles: “Tõuse, võta kaasa laps ja tema ema ning põgene Egiptusesse ja jää sinna, kuni ma sind käsin, sest Herodes tahab lapse üles otsida ja hukata!” Siis Joosep tõusis, võttis lapse ja tema ema ning põgenes öösel Egiptusesse. Ja ta oli seal Heroodese surmani, et läheks täide, mis Issand on rääkinud prohveti suu kaudu: “Ma olen kutsunud oma Poja Egiptusest.”

Kui nüüd Herodes oli surnud, vaata, siis ilmus Issanda ingel Egiptuses viibivale Joosepile unenäos ja ütles: “Tõuse üles, võta laps ja tema ema ning mine Iisraelimaale, sest need, kes püüdsid last tappa, on surnud!” Siis ta tõusis, võttis lapse ja tema ema ning tuli Iisraelimaale. Kuulnud aga, et Arhelaos on kuningaks Juudamaal oma isa Heroodese järel, kartis Joosep sinna minna. Teda hoiatati unenäos, et neil tuleb varjuda Galileas, ning ta tuli ja asus elama külla, mida kutsutakse Naatsaretiks, et läheks täide, mida on räägitud prohvetite kaudu, et teda hüütakse Naatsaretlaseks.

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, palju aastaid tagasi kutsus üks tore katoliiklik perekond vana kombe kohaselt minu – ehk nende koguduse preestri – endale advendi alguse puhul külla. Külaskäigu lõpul kinkisid pere lapsed mulle ühe huvitava asjanduse, mis oli tõusnud tolle talve müügihitiks – adventiküünla, mille peale olid ülevalt alla kantud umbes sentimeetrikõrgused numbrid 1-st kuni 24-ni. Õpetus kõlas, et iga advendi päeva tähistamiseks tuleb küünal põlema panna, natuke palvetada ja järele mõelda, ning siis küünal õigel hetkel kustutada. Väga tore.

Paraku polnud eriti tore see, mis edasi juhtuma hakkas. Üsna varsti unustasin ma mõnel päeval üldse küünalt põletada. Kui ma selle hiljem avastasin, pidin tasandamiseks ette võtma kaks või kolm jaotust – mis aga osutus veelgi raskemaks ülesandeks. Kui olin oma palvete ja patukahetsuse portsjoniga ühele poole jõudnud, jäi ikka veel aega üle... siis aga piiksus nõudepesumasin, mis oli oma tsükli lõpetanud, või koputasid aknale tihased, kelle linnumajake oli tühjaks saanud... Nagu võite arvata, oli tagasijõudmise hetkeks küünal juba mauhti järgmisesse nädalasse põlenud. Nii vaevlesin ma selle kohustusega terve advendiaja, kandes kõigile oma senistele pattudele lisaks nüüd veel ühte: adventiküünla pattu. Kui lõpuks Jõulud kätte jõudsid – mis paraku toimus küünla järgi kolm päeva varem kui vaja –, kaalusin ma juba tõsiselt, kas peaksin kurtma oma perearstile järsku ilmnenud mäluprobleemide üle... Õnneks kuulsin hiljem siiski ka teistelt inimestelt, et nendegi sarnased püüdlused ei kandnud oluliselt paremat vilja.

Kahtlemata, inimene peab elus ette tulevaid takistusi ja kurbusemomente kangelaslikult ületama – kuid kas on see ikkagi voorus, kui ta neid takistusi sama kangelaslikult enda jaoks ise looma hakkab?

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, siin maailmas ei ole vist midagi lihtsat ja selget – see tähendab, päris laitmatult ei tööta justkui miski. Kasvõi kui me küsime, miks ei loonud Jumal maailma kohe niisuguseks, et seda poleks hiljem vaja lunastada? Miks andis ta inimesele võime nii kiusatusse sattuda kui pattu langeda? Miks muutus inimene surelikuks, pealegi veel niisugusena, et ta ei tea täpselt, mis teda pärast surma ootab?

Peame mõönma, et Jumalal olid kõigeks selleks kindlasti omad põhjused, kuid meidki valdab aeg-ajalt ristija-johanneslik kannatamatus: miks ei tule Jumal juba kohtumõistjana? Miks peab kõik hea

siin maailmas käima kõveraid teid pidi, ja miks näeb maailm välja nagu oleks saatan selle peremees ja issand?

Täna tähistavad katoliiklased püha perekonna päeva. Isegi neile – Jeesusele, Maarjale ja Joosepile – ei tehtud erandit. Jumala enda Poeg oli vaevalt sündinud, kui juba pidi ingel tema vanematele ilmuma ja käskima neil põgeneda Egiptusse. Kuningas Herodes nägi vastsündinud lapses võistlejat ja tahtis teda tappa. Hea, et Jeesuse vanemad jõudsid veel enne põgenemist templis ära käia, et tuua laps Jumala ette, nagu Moosese seadus seda ette nägi.

Alles siis, kui Herodes aastal 4 meie ajaarvamise järgi ära suri, julges Joosep oma pere Iisraeli aladele tagasi tuua, kuid ikkagi kartsid nad asuda Juudamaale. Nad seadsid end sisse Naatsaretti Galileamaal, juudiusuliste muulaste hulgas. Millal see märkamatu tagasipöördumine täpselt toimus, pole teada, kuid nagu evangeelium sellest tunnistab, pidi Jeesus tollal olema veel lapseas. Ainult siis, kui ta koos vanematega 12-aastasena Jeruusalemmas palverännakul käis, äratas ta korra veel tähelepanu, kuid seejärel valitses taas vaikus kuni Jeesuse meheikka jõudmiseni.

Armsad õed ja vennad, me kõik tahaksime elada õigesti, ilma et teeksime vigu – ka neid vigu, mis sünnivad kogemata. Meile võib tunduda, et kõige lihtsam oleks, kui saaksime valida hea ja kurja vahel, nii et me alati oskaksime valida hea. Paraku ei vasta see vaga soov maailma ja inimese rikutud loomusele – maailm on justkui sõjatanner, kus lahinguid ei võideta ainult rünnakuga, vaid vahel tuleb osata strateegiliselt taganeda. Seejuures tuleb silmas pidada, et ka vastase taganemine ei tähenda tingimata tema nõrkust, vaid võib osutuda samuti taktikaliseks manöövriks, et meelitada meid juba varem valmis seatud lõksu.

Jeesuse perekonna Egiptusse põgenemise lugu õpetab meile, et ka headus tohib kasutada kavalust, teha ja teostada plaane, mille tegelik eesmärk saab avalikuks alles aastate või lausa aastakümnete pärast. Just nii teostus ka Jeesuse lunastav missioon. Olgem siis valmis võtma tõsiselt tema sõnu: “Vaata, ma läkitan teid nagu lambaid huntide keskele. Olge siis arukad nagu maod ja tasased nagu tuvid!” (Mt 10:16) Aamen.